

عنوان مقاله:

بررسی پتانسیل بالقوه زهر عقرب به عنوان دارو در درمان بیماری ها

محل انتشار:

یازدهمین همایش دانشجویی تازه های علوم بهداشتی کشور (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

افروز بوکان - کارشناسی ارشد حشره شناسی پزشکی، گروه پیشگیری و مبارزه با بیماری های واگیر، معاونت بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی دزفول، دزفول، ایران

حمید کلانتری - دانشجوی کارشناسی ارشد حشره شناسی پزشکی، گروه پیشگیری و مبارزه با بیماری های واگیر، معاونت بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی دزفول، دزفول، ایران

لیلا محبی - دانشجوی دکتری مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی، گروه پیشگیری و مبارزه با بیماری های واگیر، معاونت بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی دزفول، دزفول، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: زهر عقرب یک منبع بیولوژیکی طبیعی است که دارای مولکول هایی است که نه تنها می توانند منجر به مرگ شوند، بلکه اثر بالقوه درمانی نیز دارند. در حال حاضر، بسیاری از اجزای زهر عقرب ها خالص سازی و شناسایی شده اند که براساس اطلاعات ساختاری و عملکردی موجود در این اجزا، دانشمندان قادرند داروهای جدیدی بر پایه زهر عقرب، علیه بسیاری از بیماری های مهم تولید کنند. از آنجایی که در دهه های اخیر استفاده از توکسین ها بویژه توکسین موجود در زهر عقرب در درمان بیماری ها به عنوان رویکردی نوین در علم پزشکی ایران و جهان در حال مطرح شدن است لذا در این مطالعه اهمیت استفاده بالقوه از زهر عقرب و پپتیدهای آن به عنوان دارو جهت درمان بیماری ها بررسی گردید. مواد و روش ها: مقاله حاضر یک مطالعه مروری است که از طریق جستجو در مقالات منتشر شده پایگاه های اطلاعاتی معتبر بین المللی با استفاده از کلید واژه های، Drug ، Venom ، scorpion ، Medicine و معادل فارسی این کلمات در پایگاه های داده فارسی از جمله SID و Magiran و Ganj نگارش گردیده است. بدین ترتیب که تعداد 70 محتوای علمی مستند مرتبط منتشر شده طی سال های 2009 تا 2017 شامل کتاب و مقاله انتخاب و بررسی شد. از این میان 20 مقاله مرتبط با موضوع، مورد استفاده قرار گرفت. نتایج: پس از بررسی و مرور مقالات و متون در مورد پتانسیل بالقوه زهر عقرب به عنوان دارو مشخص گردید که برخی پپتید های موجود در زهر عقرب پس از تخلیص می توانند بر روی بسیاری از سرطان ها، برخی بیماری های مربوط به نقص ایمنی، هموستازیز، مغز و اعصاب و نیز بیماری های باکتریایی که توسط برخی باکتری ها از قبیل سودوموناس ایجاد می شوند تاثیر بسزایی داشته باشند. نتیجه گیری: با توجه به نتایج حاصل از این مطالعه می توان نتیجه گرفت که استفاده از ترکیبات طبیعی مانند فراکشن های ضد سرطانی و ضد باکتریایی استخراج شده از زهر انواع مختلف عقرب، می تواند رویکرد نوینی در داروسازی و درمان باشد.

کلمات کلیدی:

زهر عقرب، توکسین، پپتید، دارو، درمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/801968>

